

Nenerecenzujeme často demonahrávky. Vlastně - nenerecenzovali jsme (kromě Bonsae č. 3) doposud žádnou. Výjimku, kterou jsem však dnes udělal, bych rád časem zbavil puncu výjimky a občas vám nějaké to zajímavé demo přinesl. Lépe řečeno doporučil. No a to je právě merito věci. Jak vám ho můžu doporučit a dělat vám laskominy, když nevím, jestli vám ho soubor vůbec bude chtít poskytnout. Ale jó, bude. Byli by sami proti sobě. Navíc, pokud naladíte pražské rádio, máte šanci je tam zaslechnout. Takže nic tajného.

Na moment, kdy jsem slyšel poprvé toto léto Bezefšeho, si pamatuju zcela konkrétně. Zrovna jsem totiž v Náměšti vyndával něco z kufru auta, když v tom jsem zaslechl nebývale ostrý a dynamický vícehlas a doslova jsem v předklonu ztuhnul. Hlavou mi projel program soutěživých o Krtečky a bylo mi to jasný. Nechal jsem kufr kufrem a mazal si tu partu poslechnout. Nelitoval jsem.

První čtyři byly však natočeny už necelých devět měsíců před tím, v říjnu 1999. Na jaře 2000 jsme hráli s Magisonem v bohnickém divadle a zdejší pořadatel-osvětlovač-zvukař a zároveň manažer Bezefšeho Pavel Rada mi nadšeně líčil, jaký skvělý soubor se zde vylíhl. "Jasně", odpověděl jsem a pustil to z hlavy. Dnes ale říkám: taková mladá vokální kapela s takovým mohutným potenciálem a nábojem v Praze snad kromě Kvokálu není. A mluvíme-li o Kvokálu, je otázka, zda s jistou "masovostí" vokálu Kvokálu můžeme Bezefšeho srovnávat. Je to jako byste porovnávali Greenhorns a Druhou travu. Oba soubory hrajou country, ale jen jeden z nich je progresivní. Posluchače však mají oba. Obávám se, že pokud bych slovo progresivní měl použít v oblasti vokálních souborů, pak bych ho asi použil spíše u Bezefšeho. A tím jsem nechtěl urazit Kvokál, protože cítím, že téhle partě asi zase o velkou progresivitu nejde, tam se vsází spíš na tradici. Ale to jsem odbočil.

A co se tedy doslechneme na cédéčku? Mám-li tedy zvuk kapely přirovnat k nějaké jiné, napadají mě jediné brněnské Mošny. Projasněné, konkrétní vokály, nenáročné, ale působivé aranže, drive. Nápady. Ty jsou důležité. Není otázka, zda přebírat či nikoliv, ale co přebírat. I to je někdy fuška. Na demu jsou všechny čtyři skladby převzaté, ale jejich výběr mi přišel šťastný. Nemá cenu vyjmenovávat originály, ze všech je ve všeobecném povědomí asi jen Volare (Plážovka), jednu z posledních verzí udělali Gipsy Kings a Bezefšeho se zde víceméně drží jejich aranže. Všechny skladby jsou vyrovnané, za zbytek už upozorním jen na Vítr (Keep A Inchin Along), který si mimochodem můžete poslechnout v tomto čísle v rubrice Zpievanky. Autorem textů je patrně Michal Miklánek (skromný booklet autora neuvádí). Úsměv na mé ošlehané tváři také vyloudil Bonus track nazvaný Jnár cho Jzao nítš, což je, jak jsem nakonec vybádal, úvodní sloka první písně Dům na skále (Standin' On The Solid Rock), jenže puštěný pozpátku.

Nevraživost mezi pražskými TOP vokálními soubory je vyloučena, protože jediným hostem (bonga) na demu je Marel Zavřel, lídr Kvokálu. A mně nezbývá, než doufat, že to tak zůstane. Kvokálu zde totiž vyrostla opravdu dobrá konkurence a budeme-li uvažovat globálně, tak i Mošny a Čtyřlístek by se měly pomalu začít informovat, kdo že jim to šlape na paty. No a pro vás, kteří by se chtěli informovat též, přidávám mailovou adresu, na které je možné se na demonahrávku doptat. Pavel@internetfolk.cz. Budiž tato internetová adresa další lekcí vraživosti v rámci této nrecenze. Howg.